

Zin

REIZEN
Navarra,
een verslavend
stukje Spanje

Lezen!
Monique van de Ven
Jan Siebelink · Stef Bos
Xaviera Hollander

Zin! Dat krijg je ervan! **(3)**

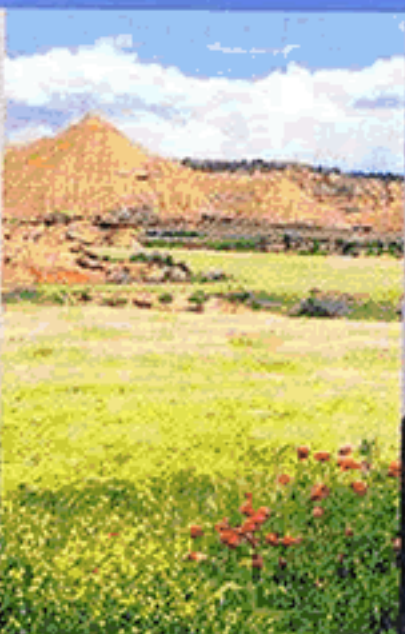
Relatie Wat te doen als uw kind gaat scheiden

Medisch Van ziekenhuis naar eigen bed, zo geregeld!

Geld Er was eens... Bill Gates, een mooi sprookje

Filmquiz 'The Godfather' en andere klassiekers

Ondernemen Kan dat maatschappelijk verantwoord?

Tussen de lakens

Het is hier fantastisch!

Vijftigers over hun fabuleuze liefdesleven

Met pensioen kan ze niet, want er moet brood op de plank komen.

Ex-prostitutie en ' hoerenmadam' Xaviera Hollander (1943) over haar huidige leven als theaterproducente en eigenaresse van een Bed & Breakfast.

Xaviera Hollander

'Ik werk niet voor de lol, maar gewoon, omdat het moet'

INTERVIEW: CISCA DRESSELHUIJS, BEELD: MARTYN F. OVERWEEL, ARTBOX

Haar reden om niet te stoppen met werken is volstrekt niet idealistisch. Er moet geld worden verdiend. Haar AOW is maar heel bescheiden, net zoals het oorlogspensioen dat ze als ex-jappenkampkind krijgt. Dat wil overigens niet zeggen dat ze met tegenzin werkt.

Wat is er leuk aan uw werk?

"Het allerfijnste vind ik het werken aan m'n theaterproducties in Spanje en Nederland. Kleine, eenpersoonsvoorstellingen. In Spanje doe ik dat nog steeds in m'n eigen huis; daar doen ze niet zo moeilijk. Maar in Nederland moet ik kleine theaters afhuren. Soms, zoals met *De Westerbork Serenade*, kan ik terecht in de liberaal-joodse synagoge in Amsterdam. Vroeger deed ik die voorstellingen ook in Amsterdam in mijn eigen huis, maar dat werd me onmogelijk gemaakt door de Nederlandse ambtenarij. Politie aan de deur, of ik m'n horeca-diploma's wel had, want we serveerden er een maaltijd bij. Wat wél kan en mag is een Bed & Breakfast runnen in eigen huis. Als je het tenminste bij twee verhuurde kamers houdt."

Loopt dat een beetje, die Bed & Breakfast?

"In de zomermaanden gaat het meestal heel goed, maar tegen september zakt het wat in. Een tijdlang heeft er lelijk de klad in gezeten. Op een gegeven ogenblik dacht ik: ik verkoop dit huis, want het kost een vermogen om het te onderhouden. Honden, auto's, vrouwen en huizen, allemaal vergen ze extra geld als ze ouder worden. En dan denk je weleens: waar doe ik het allemaal voor? Een tijdlang heeft er een bord 'te koop' in de tuin gestaan, maar daar werd ik erg treurig van; alsof ik aan de bedelstaf was. Voor de klandizie is zo iets ook niet bevorderlijk. Men denkt toch: o jé, Xaviera gaat failliet. Uiteindelijk is het bord dus weer uit de tuin gehaald. Xaviera was nog niet toe aan een flatje waar ze achter de geraniums gaat zitten koekeloeren. Gek genoeg is de crisis goed voor ons. Mensen gaan nu eerder naar een Bed & Breakfast dan naar een duur hotel. Bij ons kosten de kamers, inclusief ontbijt, tussen de 90 en 110 euro. Je moet het natuurlijk leuk vinden om in een bohémien huishouden te logeren. Onze klanten komen vooral uit Spanje, Engeland, ▶

Snacktip?

"Een stukje worst, paté of salami, met een augurkje."

Welk persoonlijk voorwerp verhuist altijd mee?

"Een SM-poppetje met lang haar, een soort slanke uitvoering van mezelf."

Favoriete werk one-liner?

"Take it or leave it."

'Echt vreselijk als mensen naar een schilderij kijken van toen ik 24 was, en roepen: Goh, wat was je toen mooi!'

Italië en een enkeling uit Nederland. Hoe ze ons kennen? Mond tot mond-reclame, maar ik heb ook een mooie website, met alle gegevens over ons Happy House. Daarop staat bijvoorbeeld dat mensen met een dierenallergie niet bij ons moeten komen, want onze twee poezen en twee honden lopen hier vrij rond. Die ga ik echt niet in een hokje stoppen. Wat dat betreft ben ik net Brigitte Bardot, gek op dieren. Als er geen man in mijn bed ligt, ligt er altijd een poes of een hond. We verhuren ook een tuinhuisje. Ik noem het ons chalet. Helemaal privé. Daar komen nogal eens mensen voor een romantische nacht, zal ik maar zeggen. Een mevrouw, die afwisselend met drie mannen komt, ik noem ze mister Quick, mister Fast en mister Snel. Keurige mevrouw, die vroeger met haar man aan pareensex deed. Zij lag beter in de markt dan hij, dus zijn ze gestopt. Maar zij is doorgegaan met drie leuke mannen, met wie ze om de beurt hier logeert."

Doet u dat allemaal zelf: ontbijt maken, kamers schoonhouden, de boekingen?

"Nee hoor, daar heb ik mijn man Philip voor, die flink meewerkt. Ik ben meer van de administratieve kant en het leuk kletsen aan de ontbijttafel. Ook geef ik weleens workshops of lessen in liefde. Philip is een lot uit de loterij, een schat van een man, tien jaar jonger dan ik, heel handig en van alle markten thuis. Hij heeft in de verpleging gewerkt, is juwelier geweest, detective, privé-chauffeur; een echte duizendpoot. We zijn sinds 2007 getrouwd. Hij is mijn tweede man. Ja, ja, natuurlijk heb ik heel veel mannen in m'n leven gehad, maar ik ben maar tweemaal officieel getrouwd. Beide keren met een joodse man, dat zijn de beste. Zelf ben ik halfjoods en altijd bezig met de oorlog en de holocaust. Vandaar ook die *Westerbork Serenade*, die ik vorig jaar heb geproduceerd. En vanaf 20 februari in Amsterdam en Den Haag *Roots Schmoots*, over Sholom Aleichim, de man achter *Fiddler on the Roof*. Het theaterwerk is mijn grote liefde, het mooiste wat ik in mijn leven heb gedaan. Ooit heb ik veel

geld verdiend met mijn boek *The happy hooker*, het waargebeurde verhaal van een keurige Nederlandse doktersdochter - bij Schoevers opgeleid tot secretaresse - die in New York prostituee en hoerenmadam werd. Waar al dat geld is gebleven? Ik heb er goed van geleefd, veel uitgegeven, ook aan anderen en er twee huizen cash van betaald: een in Spanje en een in Amsterdam. En toen was het op. Dus moet ik blijven werken, zoals ik al zei, want van mijn pensioentjes kan ik niet rondkomen. Mijn oorlogspensioen is ook niet groot, ze hebben me als psychisch en niet als lichamelijk slachtoffer gekwalificeerd en dat levert, gek genoeg, een lagere uitkering op."

Kunt u al dat werk nog aan?

"Het zal wel moeten. Aan het jappenkamp heb ik chronische maag- en darmklachten overgehouden na een zware dysenterie-aanval. Een paar jaar geleden heb ik twee hartinfarcten gehad, m'n baarmoeder is wegens kanker verwijderd, ik neig tot diabetes, heb slechte knieën; een heel dossier. Ik ben veel te zwaar, weeg zo'n 110 kilo, zeker dertig kilo te veel. Dat overgewicht is natuurlijk niet best voor mijn kwalen. M'n hele leven vecht ik al tegen m'n gewicht. Bij de Weight Watchers, in strenge klinieken als de Buchinger-kliniek - door mij Buchenwald genoemd - maar niets heeft echt blijvend geholpen. Ik ben een controlefreak op allerlei punten, maar met eten lukt dat totaal niet. Je moet mij niet loslaten in een supermarkt, laat staan bij Jamin. Ik slik zo'n twaalf

Graag als collega?
"Claudia de Breij."

Als werknemer?
"Arnon Grunberg, hoewel... wel erg dominant."

Als baas?
"Jack Nicholson."

Grootste teleurstelling?
"Mijn buitenbaarmoederlijke zwangerschap, waardoor ik kinderloos ben gebleven."

X

Xaviera de Vries

(Soerabaja, 1943, pseudoniem Xaviera Hollander) is het kind van een Nederlandse arts en een Frans-Duitse mannequin. Haar vader was directeur van een ziekenhuis in Soerabaja. Enkele maanden na haar geboorte belandde ze met haar moeder in een jappenkamp. Na de oorlog ging het gezin naar Amsterdam. Xaviera volgde het Barlaeus gymnasium, werd secretaresse en vertrok naar Zuid-Afrika. Vervolgens naar New York, waar ze in de prostitutie belandde. In 1971 schreef ze *The happy hooker*. Haar meest recente boek *Kind of* (2001) gaat over de relatie met haar moeder. Ze is getrouwd met Philip de Haan.

pillen per dag tegen al m'n kwalen. Een vroegere minnaar, een Amerikaanse professor, zei voor het slapen gaan vaak tegen me: 'Honey, did you take your pills?' – dat is ook de titel van een hoofdstuk uit een nieuw boek dat ik aan het schrijven ben. Maar godzijdank heb ik Philip, die veel gezonder is dan ik. Die duwt, hijst en trekt me als we lang moeten lopen of trappen klimmen. Hier thuis heb ik trouwens een traplift. Grappig verhaal hoe ik Philip heb leren kennen. Ik kende z'n handen het eerst, hemzelf pas later. Op een verjaardagsfeest voelde ik opeens een paar heerlijke, masserende handen in m'n nek. Ik kwam net uit een lesbische relatie – ik ben altijd zowel van de mannen- als de vrouwenliefde geweest – en vroeg aan een vriendin: 'Wat zit er vast aan die handen, een man of een vrouw?' 'Een man,' zei ze. En dat was Philip. Ik was klaarblijkelijk weer eens aan een man toe. M'n eerste vraag aan hem was: 'Kun je koken?' en vervolgens: 'Wat zoek jij in een vrouw?' Hij kon goed koken en zocht in een vrouw vooral iemand die graag met hem wilde reizen. Dat kwam goed uit: ik reis heel graag en kan niet koken. Zo is het gekomen. Ik ben Philip trouw. Dat kost me helemaal geen moeite, op een enkele flirt na. Hij is jaloers en ik wil hem voor geen goud ter wereld kwijtraken. Hij zal me nooit in een bejaardentehuis stoppen. Ik heb wel geleerd wat *good weather*- en *bad weather*-vrienden zijn. Toen ik ooit van de ene dag op de andere het ziekenhuis in moest voor een operatie, zocht ik oppas voor m'n honden. Niemand te

vinden hoor, van al die mensen die zo graag op m'n feesten kwamen. Zelfs niet als ik ze zou betalen. Alleen een oud vriendje wilde het graag voor me doen. Zo zie je maar: je moet heel erg zuinig zijn op trouwe mensen."

Vindt u ouder worden moeilijk?

"Heel erg. Er is niets leuks aan, helemaal niks. Het gaat alleen maar bergafwaarts. Je krijgt kwalen en problemen, wordt krakemikkig, terwijl je geest nog jong en energiek is. Erg aan ouder worden is bijvoorbeeld ook dat je flessen en potten niet meer open kunt krijgen. Maar echt vreselijk is het als mensen hier de kamer binnenkomen, naar een schilderij kijken van toen ik 24 was, en roepen: 'Goh, wat was je toen mooi!' De ultieme klap in je smoel.

Eén ding in mijn leven was veel erger dan ouder worden: de buitenbaarmoederlijke zwangerschap die ik op mijn 33-ste in Canada had. Die heeft me bijna m'n leven gekost en me totaal veranderd. Sindsdien ben ik een Einzelgänger. Met als motto het lied van Ramses Shaffy: *Hoog, Sammy, kijk omhoog, Sammy*. Want het leven gaat door, ook al ben ik nooit moeder geworden, wat ik vreselijk graag wilde.

Een mazzeltje voor mij is dat Philip niet van dunne vrouwen houdt. Eenmaal gewend aan het feit dat ik tien jaar ouder ben, wil hij me echt niet inruilen voor twee vrouwen van dertig. Uiteindelijke conclusie: *I am still happy.*" ■

Info over de theatervoorstellingen van Xaviera Hollander: www.xaviera-hollander.com

Grootste mazzel?

"Dat ik op het juiste moment op de juiste plaats was en ben."

Belangrijkste werkprostatie?

"Mijn theaterproducties."

Sterkste punt?

"Mijn energie en flux de bouche (radheid van tong, red.)."

Zwakste punt?

"Altijd te veel eten."

senior
Androy

RECEPTIE

bij
Xavieta
in bed
& BREAKFAST